

det kunde gennemføre og opføre ſtore Ting, ſom man fra dette Tings Side har udtalt ſig imod med den ſtærkeſte Uvilje og Fordømmelſe, ſaa ſtærk, at Sproget ikke har haft ſtærkere og ſtrængere Ud til at betegne diſe Foranſtaltninger med, men deſuagtet er det ſamme Miniſterium i Stand til at bringe Samarbejdet til Stede ikke alene mellem Miniſteriet og Folketinget, men ogſaa mellem Folketinget og det Landſting, ſom Miniſteriet har forſtaaet at ſaa til at træde i Stranten foran ſig. Det er det beſlagelige ved Situationen, og jeg ſiger: Efter at nu dette Miniſterium ikke alene har naaet dette, men naar det ogſaa er lykkedes det at gennemføre maatte betydelige Reforme i en nær Fremtid — de være ſig nu af hvilken ſom helſt Art — ſaa er Tiden kommen, da dette Miniſterium kan gaa og gaa med Glæde og ſige: Nu er vor Miſſion endt, vi kom egentlig frem for at lægge en Dæmper paa det folkevalgte Kammer, og det er lykkedes os, og det er lykkedes at ſaa Folketinget til at anerkende vor proviſoriſke Virkſomhed i den Tid. Derfor ſiger dette Miniſterium, nu kunne vi trække os tilbage og lade andre komme til og forſætte i den Gænge, hvori vi nu have ſaaet Tingene. Det er det beſlagelige ved denne Situation. Naar en Gang i en nærmere eller fjernere Fremtid de politiſke Bølger komme til at gaa lidt højt igen, og vi ſaa komme til at ſtaa over for det ſamme Spørgſmaal igen, ſaa have vi et Præcedens, og det gælder da blot om, at vi have, havde jeg nær ſagt, en Eſtrup igen, ſaa gaar det lige ſaadan igen. Der er efter min Opfatteſe ikke den fjernſte Garanti i den Beſlutning, der her foreligger. Den har maatte en moraliſt Kraft over for de Herrer, der have været med til at indgaa den, men ud over diſe har den ikke den mindſte moraliſke Betydning, naar vi komme til at ſtaa over for en politiſt Konflikt. Vi have jo, ſom det for Reſten er udtalt tidligere i Dag, haft mange forſkellige Beſlutninger og Betænkninger og Tilkendegivelſer af Tingenes Mening om de forſkellige politiſke Spørgſmaal, men hvorledes har man fundet ſig bundet ved diſe Beſlutninger, endogſaa ſelv om de have været nok ſaa beſtemt udtalte i begge Ting? Og ſkulde man ſige: Ja, men naar vi nu komme i en rolig Gænge, og den midlertidige Lov, ſom her har ſaaet en fra den tidligere Form noget afvigende Redaktion, har vundet en Slags Praksis, ſaa vil man være bundet til at følge den, ſaa ſiger jeg: Nej, naar den midlertidige Lov, ſom var hævdet ved en Praksis gennem ca. 30 eller over 30 Aar, ikke var i Stand til at kunne binde de forſkellige Ting, hvor kan

man ſaa tænke ſig, at en Beſlutning ſom denne eller en Redaktion af den midlertidige Lov ſom den, der her foreſlaas, ſkulde være ſtærkere? Jeg tror det ikke, og jeg maa beſtemt tilraade, at man ſtemmer mod denne Beſlutning, ligesom imod de øvrige Led i Forligsforhandlingen.

Meergaard: Det er blot et Citat af det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Chriſtenſen), der falder mig frem. Jeg begriber ikke, hvor det ærede Medlem kan ſe nogen ſom helſt Inkonſeſvens mellem det, jeg udtalte den Gang, og den Poſition og hele Stilling, jeg nu indtager. Hvis det ærede Medlem kunde paaviſe, at jeg her eller andet Sted havde betegnet det at ſtemme for Bevillinger, der ſtod i Forbindelſe med de faktiſt eksiterende Eſterladenſkaber fra Proviſoriet, naar et andet politiſt System var ſikret, for en Underkaſtelſe under det proviſoriſke System, ſaa var det noget for det ærede Medlem at benytte ſig af. Men jeg har i mine Udtalelſer her paa begge de Steder, ſom det ærede Medlem citerede, beſtemt udtalt, at det under det nuværende System vilde være en Underkaſtelſe, en Dmngelſe o. ſ. v. at gaa ind paa nogen ſom helſt Bevilling til Foranſtaltninger, opſtaaede ad proviſoriſt Vej. Det, der her er ſtet, er, ſom det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, at efter at begge Ting nu afgjort have brudt med det proviſoriſke System i de klareſte Udtryk og truſtet en Række Beſtemmelſer, ſom ſigte til at hindre dets Tilbagevenden, og man endvidere fra dette Tings Side har erklæret, at man forbeholder ſig ſin hidtidige Stilling til Proviſorierne og ſin Ret til at gøre Uusbar gældende i Anledning af deres Udſtedelſe, er man gaaet ind paa Bevillinger, der ſtaa i Forbindelſe med Proviſoriets faktiſte Eſterladenſkaber. Men, ſom ſagt, dette kan ingenlunde betegnes ſom en Anerkendelſe af det proviſoriſke System. Det modsatte er udtrykkelig udtalt ved vort Forbehold.

S. C. Chriſtenſen: Jeg har ganſke viſt lagt Mærke til, at det ærede Medlem den Gang lagde, at det under det nuværende System vilde være en Underkaſtelſe og Dmngelſe for dette Ting, ſom der aldrig nogen Sinde kunde være Tale om. Men er det ikke det ſamme System, vi have nu? Sidde ikke de ſamme Magthavere endnu? Vi have jo det ſamme System den Dag i Dag. Der er ingen anden Forandring ſtet, end at det ærede Medlem ſammen med 22 eller 23 Venner ere gaaede over til Højre, har godkendt hele Redeligheden og gjort